

چه چیزی باعث شد ادبیات "هرز" به گفتار روزمره جوان ها تبدیل شود؟

شب شهادت مولا علیه‌السلام در تفنّات فجازی به گفت‌وگوی مکتوبی برخورد کردم از دو دانشجوی همکلاسی؛ که یکی دیگری را بشارت تعطیلی روز بیست‌ویکم رمضان داده‌بود و دیگری در پاسخ برآمده‌بود که: «خدا علی را بیامرز، که موجب این تعطیلی شد!» و کار به این‌جا ختم نشده‌بود و هشتگ مضمّن‌کننده‌ای را هم تازه کرده‌بود.

به گزارش سایت خبری پرسون، این که در فضای مکالمه‌ی آن دو همکلاسی، چقدر فکر و تعمّد برخاسته، یا صرفاً هرزگویی‌های فجازانه (!) بوده، چندان محل کلام نیست؛ بلکه بنیان‌گرفتن زیرساخت‌هایی که این ادبیات هرز را تبدیل به گفتارهای روزمره در نسل زد کرده، محل تأمل و تأسف است.

لابد اگر نام‌ونشان آن دو همکلاسی را به بعضی ستادها پیامک کنم، امروز و فردا به جاهایی احضار شوند از برای امر به معروف و نهی از منکر و احیاناً تعهد بر عدم تکرار و چه و چه؛ بسیار خوب؛ این پانسمان‌های سرپایی چه میزان می‌تواند در درمان غده‌های زیرپوستی که در حال متاستاز به دیگر اعضای این پیکره اند مؤثر باشند؟

آشکارا شاهدیم- در نگاه خوش‌بینانه!- که سال‌هاست به پانسمان روی زخم‌ها مشغولیم.

اطلاعات